

[Kurt Hansen]

Det, der er brug for, er nogle bud på, hvordan lønarbejderne udvider denne kontrol over deres egen situation, omfattende naturligvis også nogle af de områder, som det radikale venstre har nævnt i sit forslag. Det må være vores udgangspunkt, det, der er styrende for, hvordan den kommende arbejderstat, den kommende arbejderkontrol over produktionsmidlerne og over samfundet i det hele taget skal udøves.

Derudover kan beslutningsforslag nr. B 23 godt lægge op til en undergravning af aktionsretten. Man vil, efter hvad jeg kan se, også forsøge at lægge nogle mere økonomisk betingede forhandlinger ind under samarbejdsudvalgene, og dér har de jo aldrig før hørt under, og der har i hvert fald på nogle områder været en vis form for strejkeret, selv om den på mange måder er aldeles illusorisk. Men da samarbejdsudvalgene efter vores opfattelse må betragtes som en del af, i hvert fald har meget nøje sammenhæng med det fagretlige system, kan det let tænkes at få den konsekvens, at det lægger op til en yderligere undergravning af aktionsretten, herunder mange lokale aftaler, f. eks. husaftaler m. v.

Også når det gælder beslutningsforslag nr. B 24, er der tale om, at forrentning og ikke produktion af brugsværdier skal være styrende for størrelsen af det overskud, der skal deles ligeligt imellem på den ene side lønarbejderne og på den anden side virksomhedsejeren. Der er simpelt hen tale om, at vi bare skal knokle så meget som muligt for at få den størst mulige del af overskuddet, som kan reinvesteres, en reinvestering, som måske kan give nogle renter og noget afkast, som er et rimeligt udbytte – det kan jo altså udbetales efter de radikales forslag. Det er forrentning, forrentning, forrentning og igen ikke noget med nogen fornuftig produktion af miljø, boliger osv., som jeg nævnte før.

Det kommer naturligvis også til at spille ind under lønforhandlingerne, som jeg nævnte, og der er ingen tvivl om, at ligesom det vil være tilfældet med de tanker, både venstre, socialdemokratiet og SF har haft, vil det være lønarbejderne, der til syvende og sidst kommer til at betale for disse forskellige LM- eller ØD-ordninger, eller hvad de hedder – i disse samarbejdsideologiske tider giver man dem jo mange forskellige betegnelser. Måske laver man et kompromis i et LM-ØD el.

lign., hvor socialdemokratiet, venstre, SF og de radikale og hele balladen går sammen i en stor uskøn pulje og gennemfører en form for ØD-ordning hen over hovedet på lønarbejderne; det kan i hvert fald meget vel tænkes.

Et yderligere argument imod forslaget, som ikke har været nævnt her, er, at nu skal vi virkelig til at have ikke bare indtægtsbestemt folkepension, nej vi skal have forrentningsmæssig og overskudsbestemt folkepension. Det er jo det, der lægges op til her fra det radikale venstre. Pengene skal komme til udbetaling, når man endeligt aftræder fra arbejdsmarkedet, som der står, og den andel, man måtte have i puljen, er altså bestemt af forrentningen. Det er med andre ord nogle vidt forskellige pensioner, der nu skal udbetales, hvis det forslag, det radikale venstre her har fremsat, blev vedtaget.

Fra VS' side går vi ind for forskellige pensioner, det er klart. Vi vil selvfølgelig ikke være med til at betale lige så høje pensioner til kontorchefer eller afdankede folketingsmedlemmer, det må være oplagt. Vi mener, at de, der skal have pension, så det virkelig batter, er lønarbejderne og de ufaglærte. Men ud over, at der kan fremhæves en række generelle argumenter mod dette forslag, er der også det, at man nu vil indføre et helt nyt princip i dansk lovgivning med hensyn til pensionerne: en forrentnings- og overskudspensionsbestemt ydelse, når man træder af.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det har været interessant at høre på reaktionerne, som unægtelig spænder meget vidt. Når jeg nu har hr. Kurt Hansens indlæg ringende i ørerne og samtidig erindringer mig, hvad hr. Glistrup sagde, må jeg nok sige, at jeg efter behandlingen i dag aldrig nogen sinde har følt mig mere som fortaler for et midterforslag end lige netop i dette øjeblik.

Jeg vil gerne fra starten gøre klart, hvad der er hovedsigtet med det radikale forslag. Hovedsigtet med det radikale venstres forslag er at give de ansatte en andel i de værdier, der skabes i virksomhederne. Vi har ikke sat os det primære mål at forøge opsparingen og har ikke andre sidemotiver. Vi har sat os det mål at lave et forslag, der sikrede de ansatte en andel i de værdier, der skabes. Det er for-